

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: Уж-1116/2010
14. 11. 2011. године
Београд

Уставни суд у саставу: председник др Драгиша Слијепчевић и судије др Оливера Вучић, др Марија Драшкић, Братислав Ђокић, Весна Илић Прелић, др Горан Илић, др Агнеш Картаг Одри, Катарина Манојловић Андрић, мр Милан Марковић, др Боса Ненадић, Милан Станић, мр Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ћетковић, у поступку по уставној жалби Томислава Ђорђевића из Новог Сада, на основу члана 167. став 4. у вези члана 170. Устава Републике Србије, на седници одржаној 20. октобра 2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Одбацује се уставна жалба Томислава Ђорђевића изјављена против одлуке Агенције за приватизацију о преносу капитала АД Рибарско газдинство Београд Акцијском фонду, број 10-5711/09-1554/02 од 31. децембра 2009. године, решења Агенције за приватизацију о преносу сопствених акција субјекта приватизације АД Рибарско газдинство Београд Акцијском фонду, број 10-5712/09-1554/02 од 31. децембра 2009. године, као и „непредузимања радњи СРНОВ у складу са Уставом и радње СРНОВ – спровођење наведених одлука супротно Уставу“.

Образложење

1. Томислав Ђорђевић из Новог Сада је 29. јануара 2010. године, преко пуномоћника Снежане Бајић, адвоката из Београда, изјавио уставну жалбу против одлуке Агенције за приватизацију о преносу капитала АД Рибарско газдинство Београд Акцијском фонду, донету 31. децембра 2009. године под бројем 10-5711/09-1554/02, решења Агенције за приватизацију о преносу сопствених акција субјекта приватизације АД Рибарско газдинство Београд Акцијском фонду, које је истог дана донето под бројем 10-5712/09-1554/02, као и против, како се у уставној жалби наводи, „непредузимања радњи СРНОВ у складу са Уставом и радње СРНОВ – спровођење наведених одлука супротно Уставу“. Уставна жалба је поднета због повреде права на правично суђење, права на правно средство и права на имовину, зајемчених чланом 32. став 1, чланом 36. став 2. и чланом 58. Устава Републике Србије, као и одредаба члана 197. став 1. и члана 198. Устава којима су утврђени принципи забране повратног дејства општих аката и законитости управе, а подносилац се позива и на повреду одредаба члана 13. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и члана 1 Протокола 1 уз Европску конвенцију.

2. Одредбом члана 170. Устава Републике Србије утврђено је да се уставна жалба може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења, а којима се повређују или ускраћују људска или мањинска права и слободе зајемчене Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту.

Одредба члана 82. став 1. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", број 109/07) је по својој садржини истоветна одредби члана 170 Устава.

Из наведених одредаба Устава и Закона произлази да је једна од претпоставки за изјављивање уставне жалбе да су пре њеног подношења искоришћена правна средства која, сагласно одговарајућим прописима, подносиоцу уставне жалбе стоје на располагању за заштиту Уставом зајемчених права и слобода.

3. Одредбом члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09) је прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији.

4. Из навода подносиоца и садржине оспорених аката произлази да се уставна жалба изјављује против одлуке Агенције за приватизацију којом је раскинут уговор о продаји друштвеног капитала АД „Рибарско газдинство“ из Београда, чији је купац био подносилац уставне жалбе, решења о преносу акција које је донето у вези са спровођењем претходно оспорене одлуке, као и радњи Централног регистра хартија од вредности које се такође односе на спорну приватизацију. Из садржине уставне жалбе недвосмислено следи да пре њеног изјављивања подносилац уставне жалбе против оспорених аката и радњи није покренуо спор пред надлежним привредним судом, у складу са одредбом члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, иако је суштина уставне жалбе управо у томе да подносилац сматра да је у конкретном случају била спорна правилна примена прописа о приватизацији.

Како подносилац пре обраћања Уставном суду није искористио право на предвиђену заштиту својих права оствари пред редовним судовима, што значи да није исцрпео сва правна средства пре изјављивања уставне жалбе, Суд је одбацио уставну жалбу, сагласно одредби члана 36. став 1. тачка 4) Закона о Уставном суду, јер нису испуњене Уставом и Законом утврђене претпоставке за вођење поступка и одлучивање.

5. Сагласно изложеном, Уставни суд је, на основу одредбе члана 46. тачка 9) Закона о Уставном суду, решио као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
др Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност потписа:

(Handwritten signature)